

SZTE hírek > Hírchívum > 2018. Október

A szegedi zeneművészeti kartól egészen az Oscar jelölésig

2018. október 15.

Benedekfi István és Benedekfi Zoltán a szegedi egyetem iskolapadjától indulva ma már a katedrán állva adják át az SZTE-n megszerzett tudásukat. A fiatal tehetségek nevéhez saját kurzus, egy különleges előadómód és egy Oscar-díjra jelölt film zenéje is kapcsolódik. A testvérpárt a zene szeretetéről és munkájukról kérdeztük.

Cikk nyomtatás

Link küldés

Tetszik 0

Tweet

A rendkívül tehetséges zenészek nagyon fiatalon kötelezték el magukat választott hangszereik mellett. Benedekfi Zoltán (hegedű) 7 évesen került zeneiskolába, testvérét, Benedekfi Istvánt (zongora) 11 évesen íratta be édesanyjuk. Mindketten egyetértenek abban, hogy édesanyjuknak köszönhetik a zene szeretetét és a tehetséget is.

– Mikor döntöttek úgy, hogy teljes mértékben a zenének szentelik az életüket?

– Én már az első pár zongoraóra után. A szüleim próbáltak lebeszélni, azzal érveltek, hogy egy ötödik-hatodikos gyerek még nem tud ebben felelősen dönteni. Amikor kijöttem az első zongoraóráról már tudtam, hogy ezzel szeretnék foglalkozni – emlékezett vissza Benedekfi István. – Nekem negyedik-es koromban meg kellett hoznom egy nagy döntést, választanom kellett a hegedű és a foci között. Természetesen az első mellett döntöttem, hiszen ekkor már 4 éve hegedültem. A középiskola után

testvéremmel együtt tanultunk a Szegedi Tudományegyetemen, ahol Szecsődi Ferenc volt a tanárom. Neki köszönhetem azt az inspirációt, amiből felnőttként is merítünk, illetve a zene szeretetét és tiszteletét is – tette hozzá testvére.

– Milyen kapcsolatban vannak Alma Materükkel, a Szegedi Tudományegyetemmel?

– Az SZTE Zeneművészeti Karán tanultam 2002 és 2007 között. Jelenleg a Zongora Tanszékén tanítok kötelező zongorát, emellett korrepetítor is vagyok. Tulajdonképpen azt lehet mondani, hogy beágyazódtam az egyetembe, rengeteg lehetőséget kapunk az Alma Materünktől, az egyetemi rendezvények rendszeres fellépői vagyunk. 2012-ben elnyertem Szeged Város Alkotói Ösztöndíját, amelynek köszönhetően megkomponálhattam a Szent-Györgyi Albert himnuszt. A szegedi egyetemnek készített mű szövegét Janik László írta. Az első bemutató 2012-ben volt, majd 2017-ben a Szent-Györgyi Napokhoz kapcsolódó egyetemi díjátadón zenekarral és kórossal csendülhetett fel a mű. Ez pedig egy óriási lehetőség volt – mesélte Benedekfi István.

– Testvéremhez hasonlóan én is a szegedi egyetemen tanultam. Sajnos gyorsan eltelt ez a pár év, de ez idő alatt is sok lehetőséget kaptam, számos versenyen vehettem részt. A ZMK egy elég kicsi kar, ebből adódóan pedig eléggé családias a hangulat. Szecsődi Ferenc tanár úrtól rengeteg támogatást kaptam. Rendszeresen fellépünk az Őszi Kulturális Fesztiválon, doktoravatókon, diplomaátadókon is – tette hozzá Benedekfi Zoltán.

– Tavaly az egyetemen egy új kurzust is elindítottunk egyedi kezdeményezésre, „Néma film, élő zenével” címmel. Ezt Füzi Izabella álmodta meg, ő a filmekből, mi pedig a zenéből készülünk fel. A filmek hangulatát a korabeli stílusban idézzük fel. Ahogy nézzük a filmet, mi úgy követjük le azt a zenével. Ez egy nagyon improvizatív jellegű óra. Végig a film alatt helyben alkotjuk meg hozzáillő zenét, ami nagyon fárasztó. Rövidebb-hosszabb filmek egyaránt porondra kerülnek. A kurzus iránt nagy az érdeklődés, idén már 80 hallgató vette fel – mesélte a testvérpár.

– **Védjegyükké vált a „két ember négy hangszer effektus”. Mit is jelent ez pontosan?**

– Ez tulajdonképpen egy fantázia név. A kifejezés azt jelenti, hogy a fő hangszer mellett más hangszereket is be lehet vonni a műsorba, olyanokat, amelyek nem képezik a fő profilunkat. Így tudunk könnyűzenét vagy éppen filmzenét is játszani. A testvérem kiválóan dobol, amit a könnyűzenében lehet a legjobban hasznosítani. Ebből jött az ötlet, hogy próbáljuk ki a dobot és hegedűt együtt, vagyis miközben hegedül, közben lábbal dobon kíséri. A zongora mellett pedig elektromos zongora, vagy szintetizátor kerül a zenébe. Így szólal meg a négy hangszer sokszor egy időben két ember kezében. Ez rendkívül egyedülálló, ugyanakkor nagyon megterhelő szellemileg és fizikailag is. Technikailag nagyon nehéz kivitelezni, komoly tervezést igényel, mivel a dob és hegedű formációban könnyen „egymásnak eshet” a két hangszer, hiszen nagyon hamar elfárad a kéz. Viszont remekül kifejezhető ezzel a módszerrel a már védjegyükké vált nagyon romantikus, bátran használt zenei ízek. Sok területre merészkedünk, szeretünk kísérletezni. A hatalmas, csúcs-és mélypontokkal vegyített, romantikus, melodikus világ az, ami sok emberben mély érzelmeket vált ki. Próbálunk az érzelmekre, a szenvedélyre hatni a zenével – mondta el a két zenész, akiktől azt is megtudtuk, hogy kedvenc műveik között szerepel Puccini Bohémélete, Csajkovszkij Rómeó és Júlia nyitányának zenekari változata, de természetesen Liszt Ferenc és Beethoven műveit is előszeretettel hallgatják.

– **Nevükhöz kötődik a vietnámi Dung dot (Ne égess el) című film zenéje. Milyen érzés egy Oscar-díjra jelölt film zeneszerzőjének lenni?**

– Az Oscar-díj gála idegennyelvű film kategóriájában jelölték a filmet, ugyanis Vietnám ezt delegálta a filmfesztiválra. A film igaz történet alapján készült, a címe magyarul azt jelenti, Ne égess el. A vietnámi-amerikai háború idején játszódik, egy önkéntes vietnámi doktornőről szól, aki naplójába jegyezte le a háborúban átélt szörnyűségeket. Később megölték, az amerikai hírszerzés pedig, ahogy nyomultak előre és foglalták el a területet, maguk mögött mindent felégettek. Egy vietnámi katona megtalálta a naplót, és kérte, hogy azt ne égessék el, így megőrizték, majd visszavitték az orvosnő anyukájának. A film, illetve a filmzene a 19. Fukuokai Nemzetközi Filmfesztiválon, Vietnámban elnyerte az Arany Sárkány díjat, valamint a Times magazinban is megemlézték a filmet. Természetesen nagyon nagy élmény volt ez mindkettőnknek – mesélte Benedekfi István és Benedekfi Zoltán.

Szöveg: Kocsis Bernadett

Fotó: Bobkó Anna